

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमहालक्ष्म्यै नमः

श्रीमद्वेङ्कटाध्वरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे
॥ वक्षस्स्थलावस्थानस्तबकः तृतीयः ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमहालक्ष्म्यै नमः

॥ वक्षस्स्थलावस्थानस्तबकः तृतीयः ॥

श्रये शेषाचलमणेः शार्ङ्गिणो हृदयङ्गमाम्।
अनुकम्पामिवाकम्पामम्बामम्बुजवासिनीम् ॥ 3.1 ॥

कल्याण दिव्य करुणादि गुणाम्बुराशे
काङ्क्षाधिकाभ्युदयदायिकटाक्षलेशे।
भद्राय दैत्यजिदुरःकृतनित्यवासे
भक्तिस्थिरेण मनसा भवतीमुपासे ॥ 3.2 ॥

नालीकसम्भवभवादिसुराभिवन्द्ये
नानाविधाकृतक वाङ्मय मौलिवेद्ये।
पाथोधिपुत्रि पतिवक्षसि नित्यहृद्ये
भान्तीमनन्यशरणो भवतीं प्रपद्ये ॥ 3.3 ॥

शय्यागृहं तव पिता जगतां नियन्तुः
भ्राता दृगेक इतरः पुनरङ्गभूषा।
वक्षस्यमुष्य वरदे त्वमवस्थिता तत्
वाल्लभ्यमम्ब भवदीयमनन्यलभ्यम् ॥ 3.4 ॥

भ्रातुर्विधोर्वसुसमृद्धयसहेषु पद्मे -
ष्वास्ते रमेत्यपयशः प्रशमाय नूनम्।
सोदर्यकौस्तुभशुभावहमब्धिकन्ये
वक्षस्त्वमावससि वेङ्कटनायकस्य ॥ 3.5 ॥

भगवतः प्रतिघो हृदि मा स्म भूत्
 समुदयद्वृजिनेषु जनेष्विति ।
 अवहिता जगदम्ब हिताय नो
 हृदयमेव हरेरधितिष्ठसि ॥ 3.6 ॥

फणिशैलपतेस्त्वमिन्दिरे
 भवसि प्राणसमेति साम्प्रतम् ।
 अमुना भवती यतः स्वयं
 हृदये प्राणपदे निवेशिता ॥ 3.7 ॥

उरगाद्रिपतेरुरःस्थलस्था
 कमले तद्गलशङ्खगर्भमुक्तैः ।
 शुचिहारमहः सुरस्रवन्ती
 सलिलैरम्ब सदाऽभिषिच्यसे त्वम् ॥ 3.8 ॥

कुमारि क्षीराब्धेः कुसुमसुकुमाराङ्गि भवती
 नवं पद्मं सद्ग म्रदिम रमणीयं विजहती ।
 शरण्ये त्रातुं नः शरकिणघनं कौस्तुभशिला -
 कठोरं गाढोरः श्रयसि कृपया कैटभरिपोः ॥ 3.9 ॥

श्रीवत्साङ्कं चिरतरमुरः सीमगोष्ठं मुरारेः
 अध्यासीनामनघहरितोदारकान्त्याभिरामम् ।
 कल्याणि त्वां सुलभममृतं संश्रितानां दुहानां
 क्षीराभोधेः समुदितवतीं ब्रूमहे कामधेनुम् ॥ 3.10 ॥

विश्वातीतो जयति वृजिनह्लासदे वासुदेवः
 पद्मे तस्याप्युपरि महिमा भासते तावकीनः ।
 क्षेत्रज्ञानां हृदयमनिशं कञ्जनाभोऽधिरोते
 तस्यापि त्वं हृदि हृततमोराजसे राजसे यत् ॥ 3.11 ॥

वीक्षन्ते ये वेङ्कटक्षमाभृदिन्दोः
 सूरस्थाने शोभमानामिह त्वाम्।
 दुग्धोदन्वत्पुत्रि दिव्यं पदं ते
 सूरस्थानं हन्त भित्वा विशन्ति ॥ 3.12 ॥

बलिवसुमुषः प्रहर्षा -
 दुद्योरस्थलमुपेत्य कमले त्वम्।
 अस्माकमपथगानां
 हरसे चिरकालसञ्चितानर्थान् ॥ 3.13 ॥

शशिलेखा भवती च
 श्रीरब्धेरुद्गते तयोराद्या।
 धारयति कृष्णमन्तः
 कृष्णेनान्तस्तु धार्यते चरमा ॥ 3.14 ॥

वनमालाया मुषितां
 विश्वविभोर्भुजतमालविटपान्तः।
 कामपि कनकलतां त्वां
 कलशाकूपारकन्यके मन्ये ॥ 3.15 ॥

परमतुलसीतमनघे
 वनमालासं सुलक्ष्मणाकलितम्।
 कलयसि सद्रूपयुतं
 कमले वक्षो हरेर्महारामम् ॥ 3.16 ॥

दृष्टात्मप्रतिबिम्बितेषु मणिषु द्रागिन्दिरे मा स्म भूत्
 अन्तःस्थेष्वबलान्तरस्थितिधिया कोपस्तवेत्यच्युतः।
 शङ्कोन्मेषकथापथातिपतितं सन्त्यक्तरत्नान्तरः
 तं त्वत्सोदरमेव कौस्तुभमणिं धत्ते भुजाभ्यन्तरे ॥ 3.17 ॥

सस्नेहपूर्तिरुदितत्रिदशोपसेवः
 दीप्तो हरेरुरसि देवि तवेष्टगेहे।
 अस्माकमान्तरतमः प्रशमय्य मुक्तेः
 मार्गं प्रकाशयतु कौस्तुभरत्नदीपः ॥ 3.18 ॥

सरसिजनिलयापि वैभवेन
 स्फुरसि निरेनसि मानसे मुनीनाम्।
 उरसि मुररिपोरुपोढहारे
 शिरसि च देवि गिरां पुरातनीनाम् ॥ 3.19 ॥

शुभश्रीवत्साङ्गं शुचिरुचिरहारं मुररिपोः
 तमालाभं वक्षस्तरलवनमालासुरभिलम्।
 परिष्कुर्वाणां त्वां भवजलधिशोषाय कलये
 जगन्मातः प्रातस्तनजलजदायादवदनाम् ॥ 3.20 ॥

प्राचीनवाक्परिषदां परतत्त्वचिन्तां
 व्यालेन्द्रभूधरपतिर्व्यपनेतुकामः।
 कान्तो बिभर्ति भवतीं कलशाब्धिकन्ये
 भूषाविशेषमिव देवि भुजान्तराले ॥ 3.21 ॥

स्वभावादुन्मीलद्वकुलसुमनः कोमलतनोः
 तव क्लेशाशङ्काकुलितहृदयेनापि हरिणा।
 त्वदाक्रान्ते हन्त व्युदसितुमुरस्यम्ब पुलका
 न शक्यन्ते पद्मे न खलु सुलभः कण्टकजयः ॥ 3.22 ॥

निरत्ययं नीलमहोनिधानं
 कान्तं मुकुन्दाभिधमिन्दिरे त्वम्।
 निरञ्जनैरेव जनैर्गृहीतं
 वीक्ष्य स्थिता वक्षसि रक्षितुं किम् ॥ 3.23 ॥

जननि पुष्यसि तामरसं पदं
 वितनुषे च नतामरसंपदम्।
 परमुरस्फुरणप्रतिरोधिनं
 परमुरः स्फुरणं नयसेऽद्भुतम् ॥ 3.24 ॥

यदि नाम विष्णुवक्षः
 क्षणमत्यक्षः क्षमामयि रमे त्वम्।
 आगस्विनस्तदा नो
 नैवारक्षिष्यदूष्मलो नाथः ॥ 3.25 ॥

हृदये कमलदलाक्षि
 त्वत्पदलाक्षीयलक्ष्म भवतीं च।
 दधदूष्मलोऽपि कृष्णो -
 ऽप्यधिकारुण्यं वहत्यहिगिरीशः ॥ 3.26 ॥

॥ इति श्रीमद्वेङ्कटाध्वरिविरचिते श्रीलक्ष्मीसहस्रे वक्षस्स्थलावस्थानस्तबकः तृतीयः ॥